

เพลงเศร้า...ครวलयกระถาง ...

นำเสนอเมื่อ : 5 พ.ย. 2552

มองกระถางล้มหายกับสายน้ำ
ฝากความซ้าคำลวงจงลวงหาย
จันทร์กระจ่างพร่างฟ้าดาราพราย
โปรดโอบกายแทนรักที่จากลา
.
ฝากความซ้ากล้ากลืนในคืนเก่า
ฝากความเศร้าร้ายไหวในห่วงหา
ฝากรำพันรันทดหยดน้ำตา
แมคงคาจงปิดเป่าความเศร้าไป
.
ให้จมหายกับสายน้ำที่เขี้ยวกราก
ความพลัดพรากจงจากไปในชลไส
.
ขอลาที่กับความซ้าย่าหัวใจ
เป็นคนใหม่วันนี้ไม่มีเธอ
.
ขอความเย็นชุ่มฉ่ำจากลำน้ำ
ดับความซ้าระกำไปคลายหมองเหม่อ

·
ความเศร้าหมองครองใจอย่าได้เจอ

·
เลิกปลั่งเปลออาวุธตอนลำพัง

·
·
อยู่อย่างคนสิ้นรักเลิกภักดีหา

·
ฝากธาราพัดสิ้นถิ่นความหลัง

·
ฝิ่งอาวุธร่อนราวคราวเขาซัง

·
ให้ธารารินหลังฝิ่งระทม

คิดหาเพลงที่เกี่ยวกับน้ำและความเศร้า

เพื่อจะนำมาประกอบกับกลอน

ก็นึกไปถึงเพลงดังในยุคอดีต

ที่เคยได้ยินได้ฟังเมื่อตอนเด็กๆ ดังมากเพลงนี้

ผู้ประพันธ์เพลงคือ ครูพยนต์ มุกดา ศิลปินแห่งชาติ

เพลงต้นฉบับ ขับร้องโดย คุณรุ่งฤดี แพ่งผ่องใส

แต่ในเออนทรีนี้ ขอเป็นศิลปิน

อรวี สัจจานนท์

เอาความขมขึ้นไปทิ้งแม่โขง

คำร้อง/ทำนอง ครูพยงค์ มุกดา

เอาความขมขึ้นไปทิ้งแม่โขง

ให้มันไหลลง ไหลลง ไหลลงไหลลงทะเล

เพื่อความรักจากคนร้อยเล่ห์

เล่ห์ลวงลึกกว่าทะเล สุดคาดคะเนสุดนับคณา

เอาความทุกข์ยากฝากธาราใส

ให้มันไหลไป ไหลไป ไหลไปมิให้หวนมา

ช่วยกลบฝังความหลังของข้า

บทเรียนรักด้วยน้ำตา แม่โขงเจ้าขาช่วยกลบช่วยกลืน

แม่ความเจ็บปวดเป็นเหมือนกรวดทราย

ถมทิ้งลงไปแม่โขงทิ้งสายคงกลายเป็นดิน

ถ้าความเจ็บช้ำเป็นน้ำก็นองท่วมพื้น

รสชาติบาดแผลขมขื่น แม่โขงช่วยกลืนให้ไกลแสนไกล

เอาความขมขึ้นไปทิ้งแม่โขง

ให้มันไหลลง ไหลลง ไหลลง ไหลลงลับไป

โอ้แม่โขงที่โค้งคดไกล

เปรียบยังมีเท่านั้นใจ คดเคี้ยวเขี้ยวไหลกว่าลำโขงเอ๋ย

ขอขอบคุณ

ภาพจากอินเทอร์เน็ต

เพลงประกอบ เอาความขมขึ้นไปทิ้งแม่โขง

ใช้ประกอบในการเขียนเรื่องเท่านั้น

โปรดให้การสนับสนุนศิลปิน และ เจ้าของลิขสิทธิ์

<http://www.oknation.net/blog/sangjan/2009/11/05/entry-1>

เอาความขมขึ้นไปทิ้งแม่โขง

อรวี สัจจานนท์

<http://www.naronk.org/uboard/show.php?Category=thai&No=714>